

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

3 Detur ab electo vitandi cautio damni.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

Nec sufficere nobis ad salutem arbitremur, si turbis
negligentium, vel quorumlibet indoctorum, sine vel
a debitis adquebatur, quibus factis, literis unica est cre-
dendi patitur & vivendi regula a prescripta.
*Ne ergo (ut supra distictum est) tales sui officii successores aliqui
sibi quaerere prohibetur Episcopis ab eorum pro se successorem filio sta-
tuere, ac designari in locum suum subrogare.*

QVÆSTIO II.

Quod autem amicum patrocini in aliquorum electione
convalescere non debeant, auctoritate beati Gregorii Pa-
pae probatur, qui in secundo libro Regum, indist. 11. ep. 22.
suo sup. or. scribit Antonia Subdiacono dicens.

C. 1. ¶ In electione Episcopi non manerem datus,
ne aliquorum patrocini con-
valescant.

Illud b quidem pra omnibus tibi cur fit, ut in hac e-
lectione nec datio quibuslibet personarum patrocini
pramiorum, nec quarumlibet personarum patrocini
convalescant. Nam si quorundam patrocini fuerit
quicumque electus, voluntas exigente, compellitur: licet
dinatus, obedire, reverentia exigente, compellitur: licet
fit, ut & res illius minuatur et desig, & ordo ecclesiasti-
cus non servetur. Talem ergo, te adponente, personam
debeni tibi eligere, quae nullius incongrua voluntati de-
ferriat, sed vita ac moribus decorata, tanto ordine di-
gna valeat inveniri.

C. 11. ¶ In electione antistiti communi utilitati,
non suo lucro quisq. proficiat.
Idem ad clericum Mediolanensem, lib. 2. indist. 11.
epist. 29. seu 68.

Dilectissimi c filii, officii nostri censura communiti
suademus, ut in hac suscipiendi antistitis causis nul-
lus vestrum, neglecta utilitate communi, suo lucro pro-
spiciat; ne, si quicumque propria commoda appetat, frus-
trata aeternitate fallatur, quia nec libero iudicio pra-
ferendam sibi personam examinat mens, quam cupi-
ditas ligat. Penitentes igitur, quae cunctis expediunt, ei
quem vobis divina gratia praebere. Iudicari nam-
que a vobis ultra non debet semel praelatus: sed tanto
nunc subititer iudicandus est, quanto postmodum iudi-
candus non est.

QVÆSTIO III.

Quod autem simoniacus talentium non sit, qui post electio-
nem pro indennitate ecclesiae iuramentum praestitit, facile
probat. Aliud est enim ante electionem iuramentum
facere, vel se fideliter servat, ad hoc ut eligatur: aliud est, nulla
praecedente conventionione post electionem, in usum communi
offere. Illud ab officio tanquam minus impensum deicit: hoc au-
tem conferendo nullum impedimentum generat.
De prioris casu scribit Pelagius Papa clero Catonensi.

C. 1. ¶ Qui in Episcopum eligitur, de rebus eccle-
siasticis aliquam securitatem nulli
faciat.

Talia d quidem iam dudum ad fratrem & Coepi-
scopum nostrum Eucarpum, de visitatione Cati-
nensis ecclesiae scripta direximus, ut in eis iudicium
nostrum potius agnosceret. Verum tamen, quia quod-
dam ibi non sana intentione, sed pravus studiis, dissen-
siones suscitare, vestra etiam relatione cognovimus,
qui scientes se ad Episcopatum nec avarit, nec scientia,
nec vitz meritis, posse perducere, ad hoc tantummodo
inquietare ecclesiam volunt, ut sibi de his, quae ex ipsa

^a Sup. Apostolica. ^b Polyg. l. 1. tit. 3. Iun p. s. c. 229. c Polyg.
ibid. Iun p. s. c. 230. ^d Anf. l. 6. v. 4. Polyg. l. 1. tit. 3.

presumpta sunt, impunita remissurus pronuntio Episco-
pus, & fiat rapina securitas. Episcopatus amantia, hoc
etiam vos duximus commonendos, ut decretum in Episco-
pium Diaconum factum, & subscriptum ad omnem
quos vestra relatio designavit, ad nos cum gratia
satis epistola, & cum eodem Diacono matrem suam
propiciante, perducere. *Ep. post pauca.* ¶ Cum ignavia
filius noster, magnificus vir, Leo prator, venisset
nobis de singulis, quae ibi mora sunt, & quomodocumque
prope totius civitatis in Elpidio Diacono con-
valescant. Unde quia, de memorati viri testimonio, o dubitacione
non possumus, idcirco, licet dictum est, Elpidio
conum ad nos facile propeare, nec expectari ultra
ut admonitio ad eum nostra debeat destinari. Quae
tamen hoc per vestram dilectionem in praesenti
specialiter admoemus, ne cui se aliqui dante, in
tutum esse promittat, sed neque de ecclesiastica
utis causis aliquam securitatem cuiquam ad-
re, sine promittere, aut quali factus Episcopum
direpta sunt non repetat, sed apud eos, a quibus
pia sunt, permanere libere patitur: sciens, quod
aliqui fecit, vel fecerit, nec a nobis omnino per-
valeat ipsa promissio, & cum iudicium nostrum, quod de
habuimus, damno, pastoralis confectionis
promereri non poterit. *De secundo vero casu in regu-
secundi legitur.*

C. 11. ¶ Post electionem pro indennitate eccle-
siae electio iuramentum pra-
stare.

Artaldus Arelatenis, t. Episcopus, Narbonne-
ensis suffraganeus, Romam confectionem
minum Papam Urbanum venit: suus quippe
scopus eum consecrare volebat, quoniam post
nem suam propter bona ecclesiae conferenda
iuravit. Consecratus in quo est a Domino Pa-
no, ante purgatus huiusmodi iuramento. De-
to, quod canonice non est ecclesiae facti post
nullam conventionem ante, ut eligeret. Post
menis vero Archiepiscopus, nullus, prater illi
causa, confectionem nostram omisit, me frater
militi cunctis conficius sum, propter quod a
unctione repellat.

¶ Arelatenis ¶ In manscriptis etiam sic habetur
sua est subsementum, quia hic Episcopus vocatur
Archiepiscopi Narbonensi: in enicis autem secundu
Arelate referunt ad provinciam Viennensem. Et quoniam
etiam Durandi in seculo de autor. & usi palli, hoc
dat, Arelatensem Archiepiscopum subesse Narbonensi
Iohannes Andrea in notu ad illum locum expressit scribit
talis non agi de Arelateni Archiepiscopo. Et probatur
Electi, qui vero est suffraganeus Archiepiscopi Narbonen-
sibus scriptum fuisse, Arelatenis.

QVÆSTIO IV.

Quod autem clericus ante sententiam tempus ab Episco-
po discedere non liceat, probatur auctoritate Symmachii
Pape dicentis.

C. 1. ¶ Symmachii ¶ (Crasse Libellus Emendat, nonnulli
chi Pape, cuius reddita est ratio sup. al. finit. 3. nonnulli
non no.)

Nonne d directe sunt verba canonum, quae
discedere non liceat, probatur auctoritate Symmachii
Pape dicentis. ¶ (Crasse Libellus Emendat, nonnulli
chi Pape, cuius reddita est ratio sup. al. finit. 3. nonnulli
non no.)

^a ad iterari. ^b Emendatus est hic locus in
Polycarpo. ^c al. sacerdotum non repellat. ^d Polyg.
240. & 242.